

Posamezna številka:
60 vinarjev.

TABOR izhaja vsak dan, razven
nedelje in praznikov, ob 18. uri z
da umom naslednjega dne ter stane
celoletno 120 K., polletno 60 K.,
četrtletno 30 K., mesečno 10 K.
Inserati po dogovoru. Pri vsakratni
objavi popust.

Naročila se pri upravi "TABORA",
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:
60 vinarjev.

UREJNIK: T. V. se nahaja v Mariboru,
Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 278.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, pritličje, I. et. Telefon
št. 21. ŠHS poštnište št. 11.291.

Na naročila brez denarja se ne
ozira. — Rokopisi se ne vrnijo.

Leto: I.

Maribor, sobota 2. oktobra 1920.

Številka: 31.

Proti edinosti škodljivemu zlorabljanju ljudstva po strankah.

Iz govorov 129. rednega sestanka narodnega predstavništva. — Predpriprave za pogajanja z Italijo.

Prezident Masaryk o krizi socijalizma.

Prezident Čehoslovaške republike T. G. Masaryk je pretekli teden obiskal delavstvo v Bezovih gorah, kjer ga je v navzočnosti ogromnega števila delavstva pozdravil zastopnik delavcev iz rudokopa. Masaryk mu je odgovoril v sledečem znamenitem političnem govoru, v katerem se je dotaknil tudi krize socijalizma:

»Hočem spregovoriti k vam, delavci, in glavno k vam socijalistom se obračam, rekel bi, skoro z delavskimi besedami. Jaz sam sem bil delavec in sem vedno čutil z vami in še čutim. Mislim, da sem to dokazal. Prejemam zahteve in želje, katere ste mi izrekli, in vam obljubljam, z vsemi svojimi in silami cele naše države delati na to, da se izvršijo reforme, katere so potrebne. Jaz vem, da ni vse v redu, ampak pravični presojevalec mora priznati, da so po tako veliki vojni — 4-letni svetovni vojni razmere ne samo pri nas, ampak na celim svetu razdrapanje. V štirih letih je mogoče uničiti, kar bomo morda sto let popravljali. Uničevati je lahko, zidati ni tako lahko. Mi se nahajamo v vse-narodni, svetovni krizi. Vaš govornik se je dotaknil krize v socijal-demokratski stranki.

Ne izogibam se diskusij. Ne hodim rad okoli gorke kaše: Vi delavci, vi socijalisti ste torej v krizi. Vaš govornik je ravno omenil krizo in tako jo je treba premagati. Jaz vam bom povedal nekoliko odkritih besed o tej

V. J—o:

Spomin.

Bilo je v noči med binkoštno nedeljo in ponedeljkom 1917. leta. Nahajali smo se v zakopih tik pred Svetim Ivanom v Primorju. Močan kraški veter je razsajal in iz neba je lilo kot iz škafa. S Tonetom sva se stiskala pod rjuho, da naju dež tako ne opere. Bulila sva z utrujenimi očmi proti sovražnim zakonom in molčala. V postojankah je bilo tiho, kot da bi se sploh nič ne dogajalo, le tu in tam se je zalefela v nebo raketa in padla prasketajoč na tla; potem je bilo zopet vse mirno... Porušeni zvonik Sv. Ivana je štrlel v megleno nebo, zdelo se mi je, da kliče velikanska ranjena zver po maščevanju za storjeno mu krivico, kažoč na razdejano in uničeno domovje stoterih bednih družin, ki so morale bežati iz njih, da si ohranijo svoje golo življenje. Le kup razdejanega in obžganega kamenja je pričal, da je bila tod nekoč prijazna človeška naselbina. Gledala sva vse to s Tonetom mirno in nemo, kot bi bilo to nekaj vsakdanjega. Bulila sva v noč, ki je bila tako neizmerno dolga. Zdajci se je privziral k nama naš četovodja. Zapovedal mi je šepetajoč, naj se splazim do potočka in si ogledam sovražnikovo delo. Tone je hotel z menoj, toda četovodja mu

vaši krizi. Pomislite dobro, kaj je pomenilo to, da so imele v vladi naše republike socijalne stranke 9 ministrov in 1 predsednika državnega zbora. Prosim: primerjajte to s državami v celi Evropi. Nikjer v Evropi niso imeli socijalisti tako odličnega stališča.

Mi imamo 17 ministrov, od teh jih je bila večina socijalistov; jaz sem prepričan, da so mogli s previdnim, mirnim, programatičnim delom v soglasju z vašimi organizacijami vaši ministri mnogo za vas doseči. Imeli pa so proti sebi odpor v stranki. Vaši ministri so izstopili iz vlade. V vzrokih tega izstopa leži ravno kriza socijalne demokracije in narodnega socijalizma. Če ki socijalizem preživlja krizo. V odstopu vaših ministrov iz vlade je priznanje velike notranje krize, in jaz pristavljam, ne samo vaših strank, ampak celoga naroda. Jaz sem opazoval stvari od samega začetka z resničnim zanimanjem in vas zato vse skupaj pozivam, presoajte razmere zelo mirno. Razburjenje, sodrug, ni načrt, tudi navdušenje ni načrt, — najboljša volja sama ne zadostuje, če ni premisleka in razuma in predvsem bodite prepričani, da je potreba za premaganje te krize, v kateri se nahajate, glav, a ne pesti. Dobro si to zapomnite!

Jaz sem bil sam skoro leto dni v Rusiji. Preživel sem rusko revolucijo. Prišel sem v Rusijo majnika 1917. Takrat je bila buržuazno-socijalistična vlada. Preživel sem boljševiško revolucijo od začetka do konca — v Petrogradu, Moskvi, Kijevu, Raš; fantje,

je zabranil. Nemo in prijetno sem se splazil do potočka, z bodalem v ustih in granato v rokah kot lačen volk, kaj joč jagnje. Pozorno sem prisluškoval dihal zadržujoč in napeto zroč v potoček, ki se je vil brez šuma skozi jelševje. Legel sem za grmovje, razgledal veje pred seboj, tako, da sem imel potoček tik pred sabo in vpogled na drugo stran. Dež me je pral in kar stresalo me je. Izmučen sem se premagoval in s silo držal glavo pokonci, ki mi je ležala na prsi kot težko breme. Zaslišal sem šum. Kaj more biti? Morda me moti dež in veter? Že spet! Kaj je to? — Uhl sem pazorneje očel, srce mi je postalo nemirno. Zdajci zapazim kakih 20 korakov levo od mene, neko široko belo črto čez vodo, po njej se pa plazijo človeške prikazni — sovražnik! Brez hrupa, brez šepetanja se je to zgodilo. Že spet! Gorje! Kri mi je zastala v žilah, trepetal sem ko šiba na vodi. Cela temna gruča se je plazila tostran mostička proti našim postojankam, kjer naši ničesar hudega niso slutili. Zbral sem vse moči, da se splazim čim tišje in hitreje do Toneta. Slutil je, da se je moralo nekaj prineti, ker sem prihitel brez sape in kot znorel. Razumel me je takoj, odprl zaboje granat, jaz sem mu pokazal smer, ja, ena, dve, tri, že je zletela prva granata v pravo smer, zdaj druga, tretja

ki so bili z menoj, dobro vedo, kaj smo izkusili.

Poznamo dobro boljševiško Rusijo, opazoval pa sem natančno boljševiško revolucijo. Konstatiram vam tu po svoji najboljši vesti in prepričanju, da ruski vzorec ni za nas Čehi. Če kdo misli, da lahko delam to, kar delajo v Rusiji, je v veliki zmoti. Ne spuščam se v velike kritike; v Rusiji nimate komunizma, niti socijalizma, enostavno zato, ker ruski narod in vzgojen za socijalizem. Nočem kritizirati, toda moram konstatirati dejstvo, — kajti kot glava države imam dolžnost opazovati in vsled stalnega opazovanja ruskega razvoja sem dolžan pojasniti te stvari. Ne spuščam se v to, kako bi naj delali v Rusiji, to me nič ne briga. To si bodo Rusi sami napravili, ampak to vem, da potrebujemo mi na Češkem cesti, našim dela, metode socijalnih sprememb po našem domačem načinu in naših potrebah. Ruska metoda ni za nas. Rusija je ogromni narod, a žalibog ne zna pisati in čitati, je manje izobražen, je na nižji stopnji kulture kot vi, pri njemu ima torej vse kar dela, drugi značaj, tudi njegov takozvani komunizem. Rekel sem vam: Komunizma ni v Rusiji — na papirju da. Rusija je kmet in kmet nima komunizma, tam je zasebna lastnina. Ko je začela boljševiška revolucija, in veleposednikom nasilno odvzela zemljo, so si kmetje zemljo razdelili in jo obdžali v svojo zasebno last.

Takšna je situacija. Jaz sem celo rekel, da v Rusiji ni niti socijalizma. Vaš ni evropski socijalizem, po Mark-

in tako naprej. Zadelo sva, krik zadelih sva slišala. Sovražnika sva zbegala. Metala sva granate kot pobesneta. Takrat nisem poznal več Toneta — čisto drugi je bil. Oči so mu stale iz jamic in rihal je kot gad. Mislim, da je obnorel. — Krik pred nama, hrupno drvenje, in že sva dobila odgovor. Prasketalo je pred nama, toda, hvala Bogu, previsoko leto kroglice, samo elšove veje trce. Toda, kaj bo zdaj? Samo še tri, dve granati! Eno ti, eno jaz. Zgubljena sva, samo še 15 korakov, pomoči še ni. Naravnost proti nama so drveli, vedno več jih je bilo in vlekli so se na tleh kot mačke, kot risi na plen. Že so naju opazili! Iz pušk je zažarelo, iz najinih v odgovor. Koleno mi je tlečnilo, nekaj prijetno toplega sem začutil po nogi. Se enkrat v odgovor in še enkrat... Tedaj je nastal pred nama velikanski blesk, grozen pok mu je sledil, zemlja se je stresla. V ustih so se mi pojavile pene, nič več nisem videl, nič slišal, glava je bila tako neizmerno težka.

Vzhajala je prva solnčna zarja; nič več ni deževalo, tih blažen mir je kraljeval po Krasu. Odprl sem narahlo oči, da vidim, kje sem in kje je moj Tone. Drži me krog vratu, jaz njega za desnico — spala sva.

»Moj Bog, Tone!«

»Vrat me boli in prsa...«

su, je znanstveni socijalizem. V tem se Vaš socijalizem razlikuje od socijalizma v Rusiji. Kako bi mogli imeti v Rusiji znanstveni socijalizem, ko pa tam ljudje ne znajo čitati in pisati? Prava demokracija bo samo tam, kjer bo vsak posameznik premišljeval in to kakor pravite, znanstveno vzgojen za socijalizem. Marks in Engels sta govorila o proletariatu, toda mislila sta na izobražen proletarijat, ki zmora napredovati.

Za socijalizacijo. Socijalizacija — da; jaz sem se v svoji poslanici izjavil za socijalizacijo in se izjavljam za njo tu pred vami. Socijalizirali bomo stopnjevali, začeli bomo s tem, kar je, kot se pravi, zrelo. Ravno vaša stroka (premogokopi), ki pride pri nas in na celim svetu v poštev, to je situacija, katero smete vi upravičeno izrabiti. Toda jaz vam smem in moram svetovati, da nam ne zadostuje socijalizacijski program gesel, sedaj potrebujemo socijalizacijo z delom, glavo, načrtom, kako bi to smoteno izvedli. In to bomo dosegli, če se ne pustimo vesti od praznih gesel. Znova vas torej spodbujam, kot sem to storil v praških tovarnah: premišlujte mnogo in skušajte doseči vaše cilje s sodelovanjem vseh poštenih ljudi in delavcev. To je ogromna stvar, katero hočete vi in katero hoče naša država izvesti. Jaz sam sem delal revolucijo, vem, kaj to pomeni. Sem trdno prepričan, da moremo to napraviti vsled visoke izobrazbe našega naroda v miru in vzajemnem sporazumu.

Socijalna revolucija, ta je že tu, večina ljudi ne razume, da je že tu:

Potegnil sem z desnico preko čela, hotel se zravnati, toda prikovan sem bil. »Kaj je z mano?«

»Krvav si!«

»Kje?«

Obtival sem se in res sem začutil prijetno toploto v levi nogi, na tilniku in hrbtu, toda bolelo me ni nič, samo nekako slab sem bil, pred očmi se mi je pojavljala megla. Glava je bila tako težka in po njej je šumelo in razbijalo kot s kladivom. Žejn sem bil.

»Tone!« Tih je bil in nem.

Prvi solnčni žarki so obsevali tiho plan, vse je bilo mirno in tiho, vse je spalo in sanjalo. Polagoma sem se zavedal, kje da sem. Tone je sunkoma in tožko dihal, jaz sem se grabil za rosno čelo. Gledal sem v solnčne žarke, tako krvavi so bili. Soča se je zlivala počasi proti morju, videti je bilo samo dolg, svilen trak.

»Solnce je krvavo, glej, Soča je krvava, morje — vse je krvavo.«

»Motiš se! Soča je lepa danes kot nevestica v beli obleki, solnce je čisto kot že dolgo ne. In ta hladan vetrič sem z morja, kako prijetno hladi utrujeno telo.«

(Konec prih.)

izvršiti jo in ji dati gotove posledne forme, k temu je treba, ponavljam, razuma, ne pesti. Socijalne spremembe bodo imele uspeh, če bomo imeli jasni in gotovi načrt. Jaz se ne bojim. Ko sem se imel v letih 1914 in 1915 odločiti o organizaciji naše inozemske revolucionarne akcije, sem si rekel: „Pozival bodeš ljudi, da žrtvujejo življenje,“ to je bilo za mene težko vprašanje. Ne pretiravam, da noči in noči nisem mogel mirno spati; ko pa sem izdal geslo: „Da v boj proti Avstriji, za vsako ceno!“ sem vedel, kaj delam. Jaz sem zgubil sina. Moja hčerka je bila zaprta, moja žena je še sedaj bolna, to vse me ni ganilo. V Petrogradu in Moskvi sem hodil po ulicah, ko so padale krogle. V Kijevu so letele v moja okna krogle in šrapneli. Jaz se nisem bal, jaz se nobenih revolucionarjev ne bojim. Jaz sem bil v ognju, a ravno zato imam pravico vedeti, da je igranje z revolucijo danes, po uspešni revoluciji, nedopustno. Če imate možnost, dobiti v vladi večino, je revolucionarno gibanje nesmisel.

Če ste mogli vi s svojo organizacijo toliko doseči — vi starejši delavci — kaj se ne spominjate, koliko ste dosegli potom organizacije? — Premisljajte, kaj to pomeni, da ste vi socijalisti, ki imate večino v narodu, imeli večino v vladi! Hočem samo poudariti, da ste si priborili potom organizacijo in parlamentarne taktike, kakoršnih v Evropi niti ena socijalistična stranka ni dosegla.

Nimam vam ničesar več povedati, samo želel bi vam, da bi imeli, kot si je želel Marx, resnično znanstveni socijalizem, da bi imeli proletarijat, ki bi bil zmožen kontrolirati razvoj industrije, da bi mogli vi češki socijalisti obeh taborov rešiti ta vprašanja v miru in s premislekom, ki ga zahteva humaniteta in pravičnost.“

—n.

Zunanja in notranja politika.

* **Pred konstrukcijo koncentracijske vlade** so se sklenili med strankami soudeleženi pri koncentraciji razni pogovori, med katerimi je bil tudi dogovor glede rekonstrukcije pokrajinskih vlad v smislu centralne vlade. Primerno poverjeništvom poedinih strank pa bi se morale po tem dogovoru urediti tudi razmere pri poedinih tem poverjeništvom podrejenih političnih uradih. Ker se je poverjeništvom za notranje zadeve deželne vlade slovenske neutraliziralo, bi se po dogovoru moralo neutralizirati tudi podrejene politične urade, med katere spada seveda tudi vladni komisariat v Mariboru. Dr. Leskovar bi bil moral, kot ekaponent klerikalne stranke izginiti z našega magistrata. Vendar pa so se klerikalci, vedno verolomci, branili izpolniti obveznosti dogovora in tako je dr. Leskovar ostal do danes na svojem mestu. Sedaj pa je posegel v to zadevo Beograd sam ter razrešil dr. Leskovarja, kot strankarskega eksponenta poslovanja vladnega komisarija za mesto Maribor. Na njegovo mesto pride neutralen višji politični uradnik. V smislu istega dogovora bi moral biti zamenjan seveda tudi predsednik stanovanjskega urada v Mariboru, klerikalec dr. Juvan. Poverjeništvom za socialno skrbstvo je to izmenjavo tudi odredilo, toda klerikalci so, ko so bili sana vladi, napravili šahovsko potezo prve vrste, s tem da so ga imenovali z odredbo celokupne deželne vlade ter s tem odvzeli poverjeniku za soc. skrbstvo možnost odstaviti ga na svojo roko. Postavitel je bila preklicana. Zadeva pa še ni končana ker je upati, da bo Beo-

grad v kratkem rešil to zadevo v istem smislu, kakor zadevo našega vladnega komisarija. In g. Juvan, ki zlepa noče iti, bo šel zgrda.

Dnevna kronika.

— **Dr. Karel Kočvar umrl.** V noči od četrta na petek je umrl v tukajšnji splošni bolnici od kapi zadeti deželni sodni nadsvetnik, dr. Karel Kočvar v starosti 51 let. Pogreb se vrši v nedeljo popoldan ob 16 uri iz bolnice na pokopališče na Pobrežju.

— **Tretji bog v Sloveniji** je predsednik naše „državne“ stanovanjske komisije, dr. Juvan, ki je izjavil napram neki stranki: „Kar jaz odredim, to je sveto in pribito in proti temu ne pomaga nobena pritožba.“ Hvalimo te in častimo, o Juvan, ker si tako mogočen!

— **Afera dr. Pfeifer — Köchler** je bila na ta način poravnana, da sta okrajni komisar Köchler in soobtoženi uradnik Sedevič pred sodiščem podala izjavo, da nista in nista hotela dr. Pfeiferju očitati ničesar, kar bi zamoglo vreči na njegovo čast in poštenje kak sum. Na izrečno željo omenjenih se dodatno k tej izjavi uradno konstatuje, da iz inkriminacije vloge ni razvidno, da bi bila ista sestavljena iz mišičevalnosti. In s tem je ta afera — upamo končno — veljavno pokopana.

— **Organizirano nemško izzivanje.** Iz raznih pritožb glede izzivanja Nemcev proti Slovincem je razvidno tudi dejstvo, da se izzivanja poslužujejo ponajveč mladi ljudje in da so vsi slični nastopi skrbno organizirani. Kakšne vrste pristnih Nemcev so ti hujskači, se vidi iz imen. Pred kratkim je šla v noči večja taka družba po državnem mostu in nalašč glasno posnemala nemška avstrijska povelja. Ko se je kričanjem približalo par Slovincem in za njimi stražnik, so jo ubrali po mostu, a enega so vendar vjeli. Piše se: Arnešek Franc, brivec, stanujoč v Talenbaehovi ulici 7. Pradedi Arneškovi so bili čisto gotovo pristni Germani. Ta družba je na sumu, da razširja po mestu in naleplja po hišah že omenjene izzivajoče letake za nem. avstrijsko propagando. Koliko časa bodo naše oblasti trpele to propagando?

— **Soba za 800 K.** Clan našega uredništva, si je ogledal to znamenitost. V Krekovi ul. 8, III. nadstropje je mala soba z enim samim oknom, ležeča proti dvorišču. V sobi sta dve postelji, mala miza, par stolov in omar. Okno brez vsake zaves, mizica brez prta, vse vkup siromašna slika. V sobi biva družina električarja P. obstoječa iz moža žene, ene deklice, semtertja tudi še 8 mesecev starega otroka. To „semtertja“ ima svojo žalostno zgodbo. Gospodinja ni bilo včas, da je otrok včasih tudi zajokal. Mati se je morala ločiti od otroka, ga izročiti v oskrbo v najbolj oddaljeno ulico in plačuje zanj 500 K še posebej mesečno. „Semtertja“ prinesejo otroka na obisk mladi materi. Poleg sobe se nahajajoča skupna kuhinja kaže spričevalo siromaštva, za sovporabo kuhinje plačuje 200 K, za sobo 600, torej skupaj 800 K, se torej izplača, da se kmalu zopet povrnemo k tej znamenitosti.

— **Hans Mösch Gastwirtschaft** v Lekarniški ulici št. 3 se najtopleje priporoča novemu obrtnemu nadzorniku. Ob enem ga prosi čim najhitreje pomoči, da vzame ta spomin iz stare avstrijske dobe g. vladni komisar dr. Leskovar seboj v dobro zasluženi pokoj. Svojo prošnjo podpira s strahom, da se tega spomina neko noč ne usmili neodgovorni elementi, ki so gotovo prepričani, da pusti gostilničar Janez Meža še danes v jugoslovenskem Mariboru obešenega svojega „Hans Mösch Gastwirtschaft“.

— **Kadar gre gospoda na deželo...** Pred kratkim so priredili v Framu narodno veselico, katere se je udeležila med drugimi tudi družba šestih Mariborčanov. V gostilni T. so naročili večerjo, ki je obstojala iz dveh pišk, pa brez glave, drobovine in beder. Za ti dve oskubljeni piški pa je gostilničarka T. računala nič manje kot 160 K.

Seveda, skubiti je treba, kadar je priložnost.

— **Prebivalci hiše št. 8 v Wildenrainerjevi ulici** se pritožujejo, da jim v kleti te hiše nastanjeni kotlar, kjer izvršuje svojo obrt, brez postavnega komisijskega oglada ne da s svojim razbijanjem miru ne po dnevi in ne po noči ter vprašujejo merodajno oblast, če bi ne bilo mogoče tega podzemeljskega Hefajsta premestiti kam drugam?

— **Z nogo se ne vbija v hrbet** ljubezni do države, to naj si zapomni tisti g. častnik, ki je dne 24. t. m. popoldan na vojaškem vežbališču pod Meljsko vojašnico kar z nogo v hrbet suval nekega vojaka, ker revež ni mogel tako hitro poklekni, kakor bi to častnik hotel. Surovost avstrijskih oficirjev je med drugimi mnogo pomogla do razpada Avstrije, to naj si zapomni tudi naši oficirji. — Očividec.

— **Stranke ki kupujejo meso** v mesnici državne vnovčevalnice za živino se pritožujejo nad obnašanjem dveh tamkaj nameščenih gospodičen, ki se napram njim obnašajo skrajno surovo ter prosijo ravnateljstvo, da bi ju poučijo, kako se s strankami ravna.

— **Nezadovoljnostem**, ki se pritožujejo nad poslovanjem raznih uradov itd. priporočamo, da nam v svojih pritožbah navedejo samo konkretne slučaje, ker se samo na splošne obdolžitve ne moremo ozirati.

— **Kako se draži blago.** Na Cehoslovaškem je imel neki švicarski tovarnar večjo terjatev, za katero je kupil 15 vagonov steklenih šip za obnovo porušeni srbskih krajev, katero bi morala prevzeti beograjska tvrdka Senker. Blago je imelo biti postavljeno na prvo jugoslovensko postajo Maribor, odkoder bi se transportiralo dalje. Blago je te dni tudi res dospelo. Ker se je izkazala potreba po steklu tudi v Mariboru, se je nameravalo nekaj pošiljave oddati tukajšnjim trgovcem, toda naš verižniški urad je blago zaplenil ter postavil tavararja pred obtožbo. Sedaj je bil obtoženec obsojen kot verižnik na globo 10.000 K, mesec dni zapore ter zaplenbo blaga vrednega sedem milijonov kron. Pravočasni intervenciji pristojne strani pa se je posrečilo izposlovati, da se je blago vendarle poslalo v Beograd, kjer mora sedaj čakati končne rešitve cele zadeve. S tem da stoji blago na kolodvoru znašajo dnevni stroški 40 tisoč kron. Ker se z zadevo peča tudi švicarski konzulat v Beogradu in ker je več nego jasno, da je bila ta zaplenba in obsojba nepostavna, so se s tem napravile samo sitnosti ter nepotrebno podražanje blaga. Nečuvno pa je tudi še to, da se zaplenjuje steklo, katerega v Jugoslaviji tako primanjkuje.

— **Slab kruh.** Pritožitelji proti slabemu kruhu zlasti pri Scherbaumu in Schmidu naj se javijo naravnost pri tržnemu nadzorstvu.

— **Pozor pred nakupom svinjskega mesa.** Po zahtevi pristave vladnega komisarija dr. Leskovarja namerava isti še pred svojim odhodom iz mestnega magistrata na trg postaviti večjo množino svinjskega (prekojenega) mesa. Kakor omenjeni nadalje zatrjujejo, je večina tega mesa nevihtna in bi bilo zavžije ravno zdaj, ko razsaja tudi pri nas para-legar, jako nevarno. Povdarjamo, da bilježimo to vest, kakor jo širijo po mestu lastni pristasi dr. Leskovarja, na katerega apeliramo, da v interesu občinstva celo to zadevo takoj pojasni. Vsekakor opozarjamo občinstvo, da bodi skrajno previdno pred vsakim nakupom prekojenega mesa in klobas.

— **Internacionalci v Studencih.** Človek bi mislil, da so Studenci španska vas. Kajti tudi pri nas imamo kameleone, ki vsaki čas spreminjajo barvo in sicer narodno: Evo jih gospode kakor „fabrikant zamaškov Konegger“ posestnik „Welloglavetz“ delovodja j. z. Kaspar Franjo najhujši pangermani, sovražniki delavstva pri J. S. S. Kar čež noč so postali ti velenenci mednarodni ali kakor sami pravijo: „internazionale Jugoslaven mit pangermanische gesinnung“ Čestitamo stranki k taki pridobitvi. Več jugosl. želez.

— **Cene prehrane v Gradcu.** Ker se toliko govori, da je v Gradcu zdaj

kar naenkrat po gostilnah ceneješe kakor pri nas, bo dobro, če si malo ogledamo jedilni list, ki ga nam je te dni izročil nek Mariborčan, ki je obiskal med drugim tudi „Stadttheater Gastwirtschaft“: Juha: 2-60, od prikuh: koren 5-20, špinača 4-10, zelje 4-10, pražen krompir 6-20; mešana solata 7-20; goveje meso 25-20, četrt race 45-20, pljučna pečenka 28-20; močnate jedi rižev narastek 10-20, milenska torta 14-20, brusnice 10-20. Iz večernega jedilnega lista: ledvična pečenka 28-20 ml. prašičja pečenka 34-20, peč. slanina 38-40, guljaž 26-20, gobe 17-20. — Naj zadostujejo ti vzgledi. Samoobsebi umevno, da te cene veljajo v avstrijski valuti in da se v naši valuti zdatno znižajo. Za nemške Avstrijce pa je merodajna edinole avstrijska valuta in iz tega stališča računeno so zgorjenje cene sorazmerno zdatno višje kot je življenje pri nas. To treba povedati, da je vse nasprotno hvalisanje o ugodnejših cenah v Gradcu navadno slepo-mišljenje ali pa nevednost.

— **O volilnih imenikih.** „Straža“ piše, da se ne sme sprejeti v volilni imenik „nemškutarje“, to je po „Stražini“ ideologiji onih, kateri se niso vdinjali klerikalcem. Vprašamo, ali se bo sprejelo v imenik gerenta v Slatin-skem dolu, Zebotovega sorodnika Krena, o katerem imamo dokumentarne dokaze, da je bil do zadnjega časa podpredsednik „Südmarke“ in „Schulvereine“?

— **Sistematično nasilno postopanja koroških nemčurjev** in njih agitacijskih organizacij, ki uprav najemajo pretepače in plačujejo ubijalce, razsvetljuje nastopni, po pričah sodnijsko ugotovljeni slučaj: V okolici St. Andraža v Labudski dolini je več znanih fantov iz pliberskega okraja, bivših hajmerovcev, mogoče 30 po številu. Ti delajo sedaj deloma po gozdih kot šumerji, drugi pa so zopet v nemški propagandni službi, ter prenašajo letake čez mejo. Kakor je po pričah sodnijsko dognano, se je začetkom julija več teh imenoma znanih fantov bahalo v gostilni Falke v St. Andražu, da so dobili od „Nationalpolitischer Ausschuss“ po 300 K. zato ker so svojčas ustrelili jugoslovenskega orožnika pri Lipici, severno od Pliberka. Pokazali so tudi pismo pohvalo gori imenovanega odbora, ki se je glasilo v tem smislu, da dobijo priznanje za svojo hrabrost povodom nastopa z jugoslovenskim orožnikom, in v priznanje svoje „Heimatlensleistung“ nagrado po 300 K. Dotična pohvala je imela tudi pečat gorinavedenega odbora ter je tičala v priporočenem ovitku. Nekaterim teh fantov se je zdelo očitno čudežno, da so dobili namesto zaslužene kazni celo zahvalo in denarno nagrado.

— **Laške bombe o Hrvatskem**, postajajo od dne do dne večje. Sedaj pišejo že, da je zavzel upor največje dimenzije. Kri na Hrvatskem da lije kar v potokih; pred par dnevi je bilo samo v Krapini obešenih 14 ljudi. Med kmeti in vojaštvom se vrše pravcate bitke, „ne boj, ampak mesarsko klanje“. Vojaštvo strelja kar s topovi ter je že več vasi porušeni. — Pa bi se človek ne smejal? Največji melanholik mora prasniti v smeh, ako čita ta bombastična poročila italijanskih listov. Mogoče prinesejo jutri senzacionalno vest, da smo se med seboj pojedli ter da nas sploh ni več?

— **Begunec**, ki se nahaja že leto dni v Mariboru pa še doslej ni dobil stanovanja nam piše: „Če hoče človek dobiti v Mariboru stanovanje mora biti, ali ženskega spola, ali pa verižnik, a najpreje ga dobi, če je poleg vsega še klerikalec. Naš stanovanjski diktator hoče napraviti iz poštenih državljanov menda same anarhiste. Zakaj g. Juvan ne odstopi, če za to mesto ni sposoben?“ Temu mnenju se pridružujemo tudi mi. Oče dr. Leskovar pojde, hvala bogu, kdaj pa pojedeta še sin in njegov zli duh dr. Juvan?

— **Na Koroškem** so se ustanovile takozvane „prüglbande“, v katerih so nemčurški elementi najnižjih plasti. Terorizirajo ljudstvo ter napadajo vse Slovence, kateri so vpisani v „šifrovo, črno knjigo“. Ropajo in plenijo ter napadajo po samotnih krajih naša slovenske narodnosti. Ne mine dneva, da se ne bi izvršili novi napadi na naše

ljudi. Naloga teh izvrzkov je tudi, da pripleajo na hiše plakate in letake z nesramnimi lažmi in hujskajoče vsebine. Cim bolj se bliža plebiscit, tem bolj besne so te šovinistične bande. Naši Korošci se skoro ne upajo več iz hiš. Toda naši ljudje ne klonejo, prepričani so, da jim zasije kmalu solnce svobode! To nemčursko roهنenje je le znak, da so obupali nad zmago.

— **Za našo Koroško** je nabrala v „klavniški gostilni“ vrla gostilničarka gospa Birtič med gosti, ki so slavili rojstvo še nekrščenega Ostoja, čigar oče je Maks Durjava in so se ob tej priliki radi spomnili na odsotnega dr. Rudi Ravnika, ki stoji točasno v prvih vrstah tam, kjer se bije najbolj ljuti boj — 500 kron.

— **Akademski veselica v Celju** se vsled raznih težkoč preloži na 6. oktobra.

— **V Ljubljani** se je porodilo pretečeno leto 1187 otrok, napram 866 v letu 1918.

— **Posredovalnemu uradu za begunce** v Ljubljani naj naznani svoj naslov Rozalija Kuk iz Rut št. 23 pri Volčah.

— **„Narodna Misao“** se zove nov politično-socialni list, ki je izšel 29. septembra v Zemunu.

— **Zadnja porota.** Danes (soboto) se zaključuje porota z zanimivim slučajem, požiga Mohorjeve tiskarne v Prevaljah.

— **Dve zanimivi razpravi** se vršite jutri pred 11. uri pri okrajnem sodišču: Nachtigal-Favaj proti Stupanu in Srb. polk. Pavlovič proti Paternoliju.

— **Splošna organizacija vojnih invalidov** za slovensko ozemlje, poverjenstvo v Mariboru naznanja sl. občinstvu, da se dobe vstopnice za veselico v nedeljo, dne 3. t. m. v sledečih tobakarnah: Golež Anton, Aleksandrova cesta; Bele Franc, Meljska cesta; Maček Justina, Aleksandrova cesta; Slanič Marija, Grajski trg; Weiß Marija, Grajski trg; Osvelek Pavla, Gosposka ulica; Glavna tobačna zaloga, Glavni trg; Ortner Josip, Vodnikov trg; Kopina Franc, Kralja Petra trg ter Jakop Korel, Frankopanska cesta 55.

— **Postajenačelnik v Lipnici** je prepovedal nekemu našemu uradniku slovensko telefonirati. Kdaj bomo pa mi Nemcem?

— **Iz ruskega vojnega ujetništva** se je vrnil visokošolec, agronom, gospod Ivan Supanec iz Vajnga pri Jarenini. Bil je v ujetništvu od novembra 1914 dalje.

— **Ruska armada generala Jude-niča**, broječa nad 20.000 mož, bo baje prepotovala Jugoslavijo. Judenič se prikloni Wranglovi armadi ter bo potoval preko Rige, Nemčije, Poljske in Jugoslavije na Krim.

— **Do žalostnega krvoprelitja** je zopet prišlo v selu Sladojevci na Hrvaškem. Orožniki so vlovili več vojaških beguncev ter jih gnali skozi vas. Hoteč jih osvoboditi, so kmetje navalili na orožnike, ki so oddali v silobranu salvo. Trije kmetje so bili mrtvi, eden pa težko ranjen.

— **Pouk na izobraževalnih tečajih** društva trgovskih in privatnih nastavlencev se je pričel včeraj, dne 1. oktobra. Prijave se še nadalje sprejemajo v društveni pisarni v Slovenski ulici št. 8 na dvorišču, levo. Zaenkrat se je otvoril le še tečaj za stenografijo, plesni tečaj se odpre pozneje.

— **Klub Cechu v Mariboru** vabi svoje člane in nečlane k seji, katera se vrši v soboto dne 2. oktobra zvečer v Narodnem domu. Razpravljalo se bo o volilni pravici, katero imajo v Jugoslaviji tudi tisti Čehoslovaki, ki niso tukajšnji državljani. Reklamacije prevzame klub.

— **Koncert v mestnem parku.** V nedeljo ob pol 11. dopoldne se vrši v mestnem parku običajni koncert železniške godbe.

— **V soboto** se vrši v Narodnem domu velik koncert s prosto vstopnino; pobirali se bodo le prostovoljni prispevki za Dijaško kuhinjo. Svirala bosta naša najmlajša godbenika, devetletna deklica Ornik na vijolino, štirinajstleten mladenič

Stumberger pa na harmoniko. Točila se bodo dobra in cena vina. Priporoča se za obilen obisk.

— **Stroga obsodba.** Ga. Marta Rosenberg in njena mati ga. Lichtenstein sta bili pred tukajšnjim okrajnim sodiščem obsojeni radi posnetega mleka, ki sta ga oddajali kavarni „Central“ vsaka na 55.000 K globe. Zagovornik dr. Stor je prijavil vzklic zoper krivdo in kazen. Zastopnik javne obtožbe pa je prijavil vzklic zoper — preizkoko kazni.

— **Zastrupljenje v zaporu.** Pred tukajšnjim okrajnim sodiščem je našel neki sicer malenkosten slučaj tragičen konec. Liza Miklavc in njena hči Marija Siebenreich iz Rdečega Brega ob Pohorju sta bili obtoženi, da so se dejansko sprli s sestanovalko, ki jo je zastopal Dr. Leskovar. Ob trdovratnosti tožiteljice ni bilo drugače mogoče, obtoženki sta bili obsojeni na 48 ur zapora, katero kazni pa je bil sodnik pripravljen spreminiti v denarno globo, ponujal ji je tako denarno kazni kakor bi bil slutil, da gre žena s težkim srcem v zapor. Toda ona je denarno kazni odločno odklonila. Sodnik je šel še dalje z obziri človekoljubja. Ponudil je ženskama, naj gresta sedaj ko je veliko dela, domov in naj pridete prihodnji mesec ena za drugo obsedit kazni, tako, da dom ne bo brez nadzorstva. Toda Liza Miklavc je tudi to udobnost odklonila, češ, domov ne greve, ostaneve kar tu. In res sta se javili pri jetničarja. Dočim so mater, to je Miklavc sprejeli, so hčerradi malega otroka še odklonili. Popoldne ob 15. uri je prišla Miklavc v zapor. Preiskali so jo natanko, a niso nič sumljivega našli pri njej. Proti večeru pa ji je postalo nenadoma tako slabo, da so jo morali premestiti v jetniško bolnico. Vkljub zdravniški pomoči ji je postajalo vedno hujše, tako, da je drugega dne ravno ob uri ko je prišla prejšnji dan notri, med groznimi bobenami umrla. Domneva se, da se je zastrupila z arzenikom. Pri preiskavi obleke so baje našli vsil manjši znesek denarja.

— **Strela udarila.** Kakor se nam poroča iz Smarij pri Jelšah, je v sredo ponoči med nevihto udarila strela v hišo sod. uradnika Fürsta ter ubila pri mizi sedečo dekle, ko je bila ravno pri pisanju pisma.

Kultura in umetnost.

— **Koncerti Zlatka Balokovića.** Z ozirom na predobjave v našem časopisu, da bo najslavnejši jugoslovanski violin-ski virtuoz Zlatko Baloković koncertiral dne 4. oktobra v Ljubljani (velika dvorana Union), dne 5. oktobra v Celju (dvorana Union) in 6. oktobra v Mariboru (dvorana Götz), prinašamo kratek umetnikov životopis. Zlatko Baloković, rojen iz hrvaške rodbine v Zagrebu 11. marca 1895, je v svojem devetem letu vstopil v gimnazijo z namenom, da se po maturi poprime prava. Obenem se je za zabavo začel učiti violine pri znanem profesorju Humlu. V svojem trinajstem letu je na koncertu v hiši svojih starišev dosegel tak uspeh, da se je odločil zapustiti gimnazijo in se učiti privatno, samo da bi se mogel v prvi vrsti posvetiti violini. Ze prihodnje leto je Zlatko Baloković prvič stopil pred zagrebško občinstvo, ki ga je pozdravilo z najlaskavejšim priznanjem in resničnim občudovanjem. Od tega dne se je naš umetnik z dušo in telesom posvetil violini in se učil neumorno z veliko energijo. Ko je dovršil svoje nauke pri prof. Humlu, je odšel v dunajsko „Meisterschule“ k prof. Sevciku, kjer je v svojem 16. 17. letu dovršil nič manj kot 16 koncertov, med tem ko njegovi tovariši še mnogo pozneje niso dovršili več kakor enega ali dva koncerta. Pri tej priliki je enoglasno dobil državno nagrado (Staatspreis) tudi vsled tega, ker je bil edini, ki si je upal poprijeti se težkega koncerta Križanovskega, ki ga ni igral še noben virtuoz. Avstrijska vlada mu je darovala dragoceno violino, pozneje je pa od svoje domovine dobil v dar svojo sedanjo violino (delo glasovitega Roffe), ki so jo že v mirnem času cenili na 35.000 K. Zlatko Baloković je koncertiral v vseh večjih mestih Evrope in zunaj nje, tako v Rusiji, Italiji, Nem-

čiji, Avstriji, Sviči, Franciji, Angliji, Egiptu itd., pa tudi pri nas. Povsod je dobival latorike, največja priznanja in izredne uspehe. Igral je pred avstrijskim in italijanskim dvorom, papež Pij X. pa mu je podelil zlato kolajno — veliko redkost — z napisom „Roma plaudente 1914 (Naydušeni Rim). V vojni mu radi sovražnih razmer ni bilo mogoče prirediti toliko koncertov, kakor si jih je želel sam in kulturni svet. V tem času je koncertiral v Pulju, Ljubljani in Trstu. Njegove velike uspehe so slavili razen domačih tudi nešteti tuji časopisi. Iz vseh teh kritik izhaja Zlatko Baloković kot umetnik, za katerega ni več tehničnih problemov. Zrelo izvajanje, mojstrska tehnika, pojoči zaokroženi ton, kristalna čistost, njegovi akordi, njegove oktave, pasaže, flazeolete ga napravljajo čarovnikom, ki bi mogel, ako bi hotel, na štiri strune igrati več komadov naenkrat.

Najnovejša poročila.

Iz narodnega predstavništva.

LDU Beograd, 30. septembra. 129 redni sestanek narodnega predstavništva. Predsednik dr. Vukčević odvarja sejo ob 16. uri. Pred prehodom na dnevni red se prečitajo prošnje in vprašanja na razne ministre, med temi predlog posl. dr. Trinajstića in dr. za ustanovitev permanentnega medstrankarskega odbora za zunanje zadeve. Predlog se odstopi odboru za oceno poslanskih predlogov. Sledijo kratka vprašanja nakar preide zbornica na dnevni red, t. j. nadaljevanje debate o interpelaciji posl. Bukšega rapi dogodkov na Hrvatskem. Posl. Knežević pobija izvajanja interpelacije in pravi: Srbski kmet je dal oblastem živino in ni mrmral. Pobuna na Hrvatskem ni nastala radi metode vladne uprave, pač pa ker politične stranke in posamezniki na Hrvatskem hočejo potencirati slabe državljanske instinkte, da si zopet zagotovijo zaupanje kmeta. Obsojam to namero, ki vžgaja na Hrvatskem in na Slavonskem mržnjo proti vsemu, kar je srbsko. Ako je hrvatski kmet dajal in doprinal velike žrtve v Avstro-Ogrski, mora jih sedaj tembolj, ker jih ne daje tujcu, ampak je tudi Srbija njegova domovina.

Posl. Živoje Zlatić pravi: Prepričan sem, da smo vsi za narodno edinstvo. Narod pa je treba poučiti in tako se bo dalo poravnati nesoglasja. Edinstvo bomo dosegli le z ljubeznijo, a ne s silo. Edino pripravna ustava za našo državo je republika. Posl. Bašić izvaja: Dve leti smo prebili v krizah vlade in parlamenta. Današnja interpelacija pa zopet lahko povzroči državno krizo. S tem, da razpravljamo o dogodkih na Hrvatskem, stvari še bolj zamotamo. Pomirimo se in delajmo za blaginjo ljudstva. Odpustimo si medsebojne napake, ker te imamo vsi in delujmo na to, da se povzdigne narod in čut edinstva. Nato povzame besedo posl. Wilder, ki pravi: Nahajamo se v štadiju ustvarjanja države. Vsi narodi so prispeli do edinstva v potokih krvi, tako Francija, kakor Italija, Anglija in Nemčija. Lahko smo veseli, da se naša plemena niso nikdar bojevala med seboj, pa so vendarle dosegla sporazum in edinstvo. Zoper to edinstvo pa rujejo poslanci narodnega kluba. Govornik v svojem nadaljnjem govoru pobija izvajanja Bukšegove interpelacije ter pravi, da so člani narodnega kluba porabili to interpelacijo, da so mogli razviti program svoje politike. Iz vsake njihove besede odmeva nezadovoljstvo in mržnja proti vsemu, kar že obstoja. S tem, da smatrajo Radića za predstavnika hrvatske duše, profanirajo ves hrvatski narodni čut.

Predsednik je odredil nato kratek odmor. Po preteku istega je povzel be-

sedo posl. Grisogono. Tudi ta polemika zira s člani narodnega kluba in pravi, da je naša prva dolžnost, da gremo med narod in da poučimo kmeta, da je država naša in njegova. Ako je prej imel dolžnost do tuje države in ji dajal, kar je potrebovala, je sedaj tem večja njegova dolžnost. Država je tukaj in narodno edinstvo je tukaj, in Vam (se obrne proti poslancem narodnega kluba) ni treba, da razbijate to edinstvo. Moč in voljo imamo, da dogradimo državo. Ko odhaja naš zunanji minister v inozemstvo, mu moramo izjaviti, da smo vsi brez razlike složni v obrani naše države, da smo vsi ene duše in enega srca. (Burno odobravanje v vsej zbornici.) Posl. Stojan Protić izrazi v početku svojega govora svoje veselje nad tem, da je kraljeva vlada, precej nastopila proti interpellantom in da je stavila interpelacijo na dnevni red. Prava ironija usode je, da ravno oni, ki so hoteli poslati parlament domov, interpelirajo v tem parlamentu.

Marsikateri zakon je slab, da opozarjam samo na Bahov „Prügelpatent“. Menim pa, da srbski zakoni niso bili krivi teh dogodkov na Hrvatskem. V prvi vrsti menim, da je vzrok teh dogodkov napačno pojmovanje pravnega čuta in zakonitosti. Drugi vzrok pa so pogrešeni ukrepi, ki so jih uporabljale naše oblasti, in ki so izzvali in še bolj ojačili nerazpoloženje, ki je obstajalo že poprej. Ti ukrepi so bili taki, da so morali izzvali nezadovoljnost in spopade. Tisti, ki le uvedel naredbo o batinah, je bil polkovnik Teslić, ki pa ni bil Srb. Predsednik dr. Vučković zaključuje sejo ob 20. uri in odredi naslednjo sejo za jutri ob 16. uri z dnevnim redom: nadaljevanje razprave o interpelaciji poslanca Bukšega in dr. o dogodkih na Hrvatskem.

Priprave za jadranska pogajanja.

LDU Beograd, 30. septembra. Italijanski upravnik „Galante“ je nadaljeval porazgovore z dr. Vesnićem radi določitve kraja in časa za pogajanja z Italijo.

Za vojne ujetnike v Italiji.

LDU Ljubljana, 1. oktobra. Italijansko zunanje ministrstvo izjavlja, da se v Italiji ne nahaja noben jugoslovanski vojni ujetnik, razen bolnikov in onih, ki so obtoženi kakih prestopkov in noben civilni interniranec. Vsled zahteve, da se mu v nasprotnem primeru takoj javijo tozadevni slučajji, pozivlje predsedništvo deželne vlade vse interesirane, da mu brzojavno sporočijo v treh dneh imena vojnih ujetnikov odkod so doma in ime krajev v Italiji, kjer se zadržani.

Za kolonizacijo Macedonije.

LDU Beograd, 30. septembra. Ker je v južni Macedoniji še mnogo nenaseljenega zemljišča, je ministrstvo za agrarno reformo sklenilo, da podeli ta zemljišča, siromašnim kmetovalcem iz Dalmacije in Like.

Občinske volitve v Beogradu.

LDU Beograd, 30. septembra. „Pravda“ doznava, da bo vlada kmalu razpisala za občino Beograd.

Konferenca konzulov v Parizu.

DKU Pariz, 30. septem. (Havas.) Po „Petit Parisien“ je konferenca konzulov v včerajšnji seji odklonila nemške predloge radi uprave v Saar in režima levega brega Reha, ravnotako tudi radi aretacij s strani zavezniških oblasti.

Dobiček v nemških plavžih.

DKU Berolin, 30. septembra. (Wof). Letni zaključek Lavrentovega n Königovega plavža izkazuje dobiček 40,986,946 mark, napram izgubianskega leta v znesku 10,824,492 mark, ni se je kril z rezervami. V generalni jeji se je sklenilo, da se razdeli dobiček na stare akcije 20%, na nove pa 10%.

Avstrijska narodna skupščina.

DKU Dunaj, 30. septembra. Narodna skupščina je sprejela danes v drugem branju načrt ustavnega zakona. Jutri se vrši 3. branje.

Gospodarstvo in trgovina.

Hercegovska glavna proizvođača no in tobak. Radi neugodnega vremena ni bila letošnja trgatva tako izborna, kakor se je pričakovalo. Vendar pa kvaliteta vina zelo dobra. Kar se tiče tobačnega zelišča, mu je suša prizadela zelo mnogo škode. Računa se na letošnje žetev največ 20.000 quintalov. Za neizdelan tobak se računa 40—K. za kg.

Bruseljska finančna konferenca pradije na ta način, da je razdelila delo med 5 komisij, katere se posamezno posvetujejo in se od časa do časa sesanejo k splošnim sejam. Vendar so seje delegatov posameznih držav, katere se vrše v Souloires, mnogo večje važnosti.

Klej za mizarje. Urad za popravljanje obrt v Ljubljani je prejel nekaj mizarskega kleja. Obrtniki naj priglasijo svoje potrebnosti takoj, da se ode moglo ozirati na njih priglasje.

Za splitska vina so se začeli animati avstriski vinski trgovci. Plačujejo franko Trst K 10— za liter.

Cena kisika iz tvornice k'sika v Zelenki je od 1. septembra t. l. naprej 30 dinarjev za m³ to je za posodo 150 dinarjev. Kavcija za vsako posodo znaša 150 dinarjev in jo mora kupec tekom dveh mesecev na lasne stroške vrniti v Zeleniko.

Zahtevajte v vsaki gostilni in kavarni „Tabor“!

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Ali ste že pristopili?

Jugoslovenski Matici?

**Mala oznanila.**

Samostojna kuharica išče službo. Aleksandrova cesta št. 6. 560

Iščem meblovano sobo z 2 posteljama in kuhinjo. Ponudbe na upravo. 561 2—1

Miša z 2 sobami, 2 kuhinji, lepim vrtom, 3 svinjami, 1 kozo, senom, z pridelki na njivi in vrtu, se radi selitve po ceni proda. Stanovanje se v nekaj dnevih izprazni. Pobrežje, Cesta na Brezje št. 56. 563 2—1

Proda se 20 kompletnih kreveta, 2 ognišča, 4 peči od ile, 10 okruglih stolov, 1 praščič itd. Gostilna „Sloboda“, Koroška cesta 27. 556 2—2

Išče se stanovanje z 2—3 sobami, kuhinjo in mogoče z vrtom v mestu ali okolici lahko pol ure oddaljeno. Ponudbe na upravnišvo pod „Stanovanje“.

Meblovano močelno sobo išče stalno nameščen gospod za takoj ali pa vsaj s 15. septembrom, če mogoče bolj v sredini mesta. Ponudbe pod „Soba“ na upravo tega lista.

Učiteljica

vješta niemačkom i francuskom jeziku te podučavanju u glasoviru traži se za 12 i 13 godišnje djevojčice za provinciju (Gorski Kotar). Hrvatski jezik uvjet. Ponudbe na Zastopstvo jugoslov. novin Sušnik in drug. Maribor, Slovenska ulica 15. 555 3—2

Svoji k svojim!

ZAHVALA

vsem, ki so o priliki prebridke izgube našega ljubega soproga, očeta in brata

Dragotin-a Kotnik-a
nadučitelja v p.

čutili z nami in ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo prečastili duhovščini, g. nadzorniku Lichtenwallner-ju, domaćemu učiteljstvu, pevskem zboru iz Ruš za ginjažni žalostinki, osobito pa gospodu Lesjak-u za nagrobni govor in vsem tovarišem, prijateljem in znancom, ki so skrbeli za tako veličasten pogreb.

V Selnici, dne 30. septembra 1920.

559

Zalujoča rodbina

KOTNIK-o v a.

Otvoritev trgovine!

Naznanjam uljudno cenj. p. n. občinstvu iz Maribora in okolice, da sem s 1. t. m. zopet otvoril svojo

trgovino z manufakturnim blagom.

Opirajoč se na moje svoječasno znano dobro in realno trgovsko poslovanje, upam, da mi bojo moji cenj. odjemalci tudi že v prihodnje izkazali svoje zaupanje ter se priporočam

z odličnim spoštovanjem

Josip Šusterič, Maribor, Glavni trg 17.

Zaloga spalnih sob po najnižjih cenah

Ernest Zelenka, tapetnik in dekorater

Solska ulica št. 5 361 20—15

Kreditni zavod za trgovino in industrijo v Ljubljani.

Poziv k subskripciji delnic.

Upravni svet oddaja v javno subskripcijo vso osnovno glavnico ki znaša **20,000.000 K** in je razdeljena na 50.000 na prinosca se glasečih delnic po K 400— (§§ 5 in 6 pravil):

Nominalni znesek se mora takoj pri subskripciji v gotovini popolnoma plačati s 5% obrestmi od 1. januarja 1920 dalje. Vrhutega je vplačati za stroške, zlasti izdajó delnic, po 60 K za vsako delnicó.

Subskripcija se vrši od 1.—15. oktobra 1920.

Prijave sprejema Kreditni zavod za trgovino in industrijo v Ljubljani.

Delnice so deležne čistega dobička od 1. januarja 1920 ter so opremljene s kuponi za leto 1920.

Vsakemu subskribentu bo izdal zavod potrdilo subskribiranih delnic in o celokupnem plačanem znesku.

O dodelitvi delnic odloča upravni svet svobodno, vendar postane dodelitev pravomočna šele z odobrenjem Ministrstva trgovine in industrije, oddelka v Ljubljani.

Po dodelitvi delnic bodo prejeli subskribenti proti vrnitvi potrdila o subskribiranih delnicah začasno potrdilo o številu jim dodeljenih delnic oziroma povračilo vplačanih zneskov za subskribirane delnice, ki se jim ne bi dodelile. Delnice same bodo subskribenti prejeli pozneje proti izročitvi začasnega potrdila o dodeljenih delnicah.

Vse delnice ostanejo pod zaporo do občnega zbora, ki bo odobril bilanco za šesto poslovno leto.

V smislu § 16 pravil daje na občnem zboru vsakih 25 delnic po en glas.

558 3—1

Za upravni svet:

IVAN KNEZ, predsednik.

PETER KOZINA, podpredsednik.